

Медицина и история

ВОЖДЪТ-СИФИЛИТИК

Атанас ЦОНКОВ,
медицински консултант

**СПОРНАТА
ДИАГНОЗА
НА ГЕНИЯ
НА ЗЛОТО**

Въпреки някои опити да се изследва връзката между конкретни човешки заболявания и проявите на грубост, агресия, насилие, жестокост, престъпления, тази връзка в „случая Ленин“ остава мъглява, крехка, необяснена, даже, според някои автори - съмнителна.

Нас ни интересува по-конкретно връзката между сифилитичната диагноза на Ленин и действията му като държавен ръководител на Съветска Русия.

Първо ще трябва да се отърсим от лустросаните внушения на болшевишката пропаганда за човека Ленин: мил, отзивчив, „на буболечката път прави“. Например макар да бил активен ловец, но като благороден естет, той отказал да стреля по преминаващата наблизно лисица, толкова красива била тя...

Едва когато станаха достъпни съветските архиви от лениновата епоха, пред света се очерта реалният морален лик на вожд-сифилитик. Неговите телеграми, писма, бележки, заповеди, указания, свидетелстващи за един **неизтощим „гений на злото“**, не могат да се поберат в няколко тома. Ще дам гласност само на някои от тях: терор, жестокост, безпощадност, отмъстителност...

За някакъв отрязък от календара или пък през целия си живот Ленин мрази силно и неуморно: селяните, интелегентите, офицерите, стачниците, свещениците, политическите опоненти, вътрепартийните критици, царското семейство...

Болшевикът Ленин се изживява като безподобен или по-скоро като богоподобен политически ас, като новия Зевс.

Така пише, такива речи държи, такива впечатления оставят неговите думи, жестове, разпоредби, заповеди... Не чудак, не чудотворец, а – чудовище!

Как да си обясним тази ярост, безграничната свирепост на този индивид, който иначе се отличавал с несъмнена, рядка интелигентност, който завършва гимназия с пълно отличие? Ленин, който владеел няколко европейски езика, макар скромно да декларирал, че знае „само руски“; който изглежда е чел и Хегел, и Кант, и Маркс, и Енгелс, а следял и развитието на тогавашните науки; който израснал в образовано и възпитано семейство, а баща му разкрил стотици нови училища...

Ленин, който можел да свири на пиано, но май не понасял звуците му; който не доглеждал докрай и най-нашумелите театрални пиеси; който се захласвал (ако и това не е легенда) по „Апасионата“ на Бетовен...

Този човек, по-точно този Ленин, този болшевик, финансиран щедро от военния враг на Русия – Германия,

• **чрез военен преврат** сваля от власт първото демократично правителство на Русия, оглавявано от Керенски

• **разгръща терор**, невиджан и братоубийствен: затвори, концлагери, убийства, без съд и присъда...

• **Брутални лъжи**. Ще посоча само два-три факта на жестокостта и цинизма на вожд-сифилитик.

На 16 срещу 17 юли 1918 г. Ленин дал заповед за ликвидиране на царското семейство по най-варварски начин и без никакво основание освен лениновата злостна отмъстителност. Убит е дори нелечимо болния „престолонаследник“ Алексей (9-годишен), страдащ от хемофилия.

Припомням, че царят е абдикирал от престола още през пролетта на 1917 г. и монархията е изпратена в миналото не от Ленин, а от Керенски!

Когато дошло запитване от копенхагенския вестник National Tidende, болшевишкият вожд отговорил:

„Слухът е неверен, бившият цар е жив и здрав, всички слухове са лъжа на капиталистическата преса. Ленин.“

Този интелигентен индивид мрази християнството, което проповядва: „Не лъжи, не убивай...“ Ето защо още по негово време и по негова воля са избити над 3000 невинни свещеници...

Той толерира хомосексуализма – защото той самият и най-близките му съпартийци са разкрепостени развратници – бисексуални лъжци...

Народът отдавна е прозрял, че „Всяка крушка си има опашка“.

„Опашката“ на историческия, политическия и психиатричен феномен Ленин се крие в клетките на неговите предходници...

Има данни, че и родът на баща му (не само бащата Илья) е бил белязан

предаването на своите, е нещо естествено като дишането. Политиците обозначават подобно деяние като макиавелизъм, при Ленин то е **макиавелизъм без граници**, Ленин го нарекъл **болшевиизъм**. Понятието започва с буквата „б“, също като другото понятие, което е и негов синоним - „бандитизъм“!

**БОЛШЕВИЗЪМ ЗНАЧИ
БАНДИТИЗЪМ**

Ленин не отрича това, а само нагло, безочливо, безсрамно, цинично го признава:

На 20 ноември 1922 година на пленум на Московския съвет в Большой театър болният мозък на вожд-сифилитик прави едно от най-характерните си признания:

„Ние решихме да построим нов строй.

Има малка, нищожна група хора, наричаща се партия (Ат. Ц.: А де факто това е шайка, банда, „глутница другари“!), която се зае с това. Тази партия е нищожно зрънце в огромната маса трудещи се в Русия. Това нищожно зрънце си постави за задача, а именно да преправи всичко, и то го преправи.“

Никои от ръководните кадри на болшевишката партия, никога не е упражнявал някаква мирновременна професия, но тези аматьори, тези „професионални революционери“ се заемат да променят („Да преправят“!) Русия, а после и цялата планета, без да подбират

„Само поразеният от сифилиса мозък на Ленин би могъл да осъществи т.нар. Октомврийска революция“
Иван Петрович Павлов, руско-съветски физиолог,
Нобелов лауреат

със знака на сифилиса, но не по-малко интересна е информацията, идваща по майчина линия... Прадядото, по тази линия, Моше Бланк е не само етнически еврей. За болестните особености

средствата, с цената на всичко...

Никои никога никъде не ги е избирал да управляват руския народ, а те (с крадени или дарявани пари, с лъжи, атентати и пр...) узурпират държавната власт,

Аполинария Якубова

Надежда Крупская

Инеса Арманд

Трите известни жени в живота на Ленин

и характеристики на еврейския етнос – друг път! Засега само подчертавам, че не съм нито теоретичен, нито практически антисемит! За разлика от някои политици, които управляват България и през 2019 г.

Мошето бил ярка, буйна, агресивна особа. Уличен в редица битови престъпления, но се измъквал „сух“ от водата... Ще подчертая обаче един специален факт. Евреинът Моше Бланк предложил на царските власти и те издали позитивна заповед за реализиране на идеята му – етническите евреи да се прекръстят в православни - нещо като „възродителния процес“ у нас през 1989 г.

Доста десетилетия след това, потомъкът на 100% еврейин Моше, **частичният еврейин Ленин**, предал интересите на своето отечество, на своята държава Русия и се поставил във военна услуга на противникова Германия!?...

В неговия род родоотстъпничеството,

със специалното финансиране и тотално съдействие на противникова Германия.

Ленин прилича на дядо си Моше още като дете... Гневен, яростен, деспотичен... **Блъска си главата в пода**. Като юноша изчезва за две седмици и когато се завръща, майка му забелязва, че е претърпял „**психическо разстройство**“.

За съжаление, сифилисът, този „велик имитатор“, особено късният, вроденият, наследственият, трудно се диагностира. И дори да не говорех за „**стомашни кризи**“, „**непоносимо главоболие**“, „**упорито безсъние**“, „**странна умора**“, „**изтощеност**“ и др. подобни симптоми, Ленин и неговите близки, а да предположим, че биха го диагностирали още през младините му, тогавашната медицина не можеше да му предложи ефективно лечение. В най-добрия случай можеше да го убие, докато го „лекува“ с арсен или живак...

Последната фотография на Ленин, 1923 г.

По-нататък е известно - към 50-та си година Ленин се влошава, а на 54 умира от точно такъв **невросифилис**: късен, латентен, третичен! Което не пречи да е притежавал и **придобита сифилитична зараза** при неговите (по-скоро) предполагаеми сексуални авантюри в Швейцария и/или Франция.

Хиперсексуалната (за нея ще стане дума в следващата глава), както и интелектуалната активност при Ленин са своеобразно симптоматично доказателство за водещата му болест – сифилиса, а сифилитичната зараза на свой ред предполага и обяснява въпросната ленинова хиперактивност...!

Тя се разпростира в терена на неговите административни, политически злодеяния, жестокости, геноциди...

А може би Ленин е създал, проповядвал и прилагал болшевишката идеология, защото не е имало алтернативи, други избори, методи, идеи... Наистина ли изобретеният от Ленин червен терор е бил неизбежна съдба за развитието на Русия?

Ленин е имал великолепно опоненти, политически антиподи: Плеханов, Богданов, Мартов... Ленин не само не се е вслушвал в техните демократични контрааргументи и контрапроекти, а с особена ожесточеност е атакувал, критикувал и унищожавал всичко и всички, които не мислят като него, които не го аплодират, подкрепят и признават за единствен вожд...

Целта, мотивът, манията, душевната болест, която произтича и от сифилиса, може да се назове: **Власт! Власт! Власт! Властта наркомания!**...

Помните ли клишето, лозунга, формулировката на сифилитика и свръчовека Ницше: „**Воля за власт**“? Властта е постът, моторът, макиавелистично-болшевишката цел на Ленин (сифилитикът, философът, политикът).

„**Нека да загинат 90% от руския народ, но поне 10% биха доживели до световната революция**...“

Тази рецепта-прогноза на Ленин показва, че първият „професионален революционер“ е бил готов да погуби почти всички руснаци, но да осъществи своята **маниакална утопия**... Сифилитичната инфекция му помогнала да хвърли своите сънародници в няколкогодишна братоубийствена война, останала в историята с името **ГРАЖДАНСКА ВОЙНА**, която отнела живота на **13 милиона белогвардейци и червеноармейци**, както и цивилни граждани.

**СИФИЛИСЪТ НА ЛЕНИН
И „ОКТОМВРИЙСКАТА
РЕВОЛЮЦИЯ“**

Ако припомним думите на руския нобелист Иван Петрович Павлов, „само

(Продължава на стр. 17)

(Продължение от стр. 16)

пораженият от сифилиса мозък на Ленин би могъл да осъществи т.нар. „Октомврийска революция“, донесла на Русия, а в последствие и на света толкова насилие, жестокост, смърт!

Ленин не доживя до проповядваната, бленуваната и бълнувана световна пролетарска революция, а така руските жертви на ленинизма не достигнаха планираните 90%, но човечеството заплаща комунистическия социален експеримент с над 500 милиона жертви, според изследвания на френски историци.

За този относително благоприятен развой („Ленин не доживя...“) на предвиджаните събития, допринесе същият сифилис, който прати пролетарския вожд в московския мавзолей...

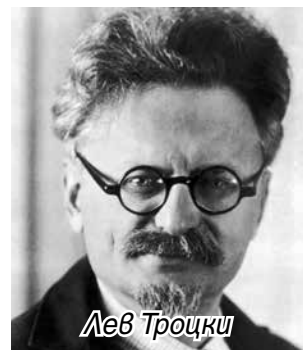
Странната пиеса на природата: сифилисът-убиец, сифилисът-спасител!...

Скоро след Октомврийския преврат някои от болшевишките водачи поискали да се отмени смъртното наказание, което било въведено от Керенски по време на войната, макар и да не било прилагано никога. Каменев и Троцки се застъпили за отмяната на смъртното наказание, а това предизвикало бурното възмущение на Ленин: „Глупости! – беснее той. - Как ще успее революцията без разстрели!?!...Тъмничен затвор ли? Та кой му отдава значение в Гражданската война... Недопустима слабост! Пацифистични илюзии!... по-добре е да извършваме разстрелите без голямо разгласяване...“

Лениновият любимец Троцки свидетелства: „Ленин при всеки повод ни втълпяваше за необходимостта от терор.“

Активният спонсор на болшевишката партия писателят Максим Горки си позволил да укорява изстъпленията на чекистите (ЧК – Чрезвычайната комисия, специалната служба на болшевизма!), на което Ленин отвърнал цинично и арогантно: „разполагате ли с някое мерило, за да разграничите необходимият терор от ненужния?“

Един съвременник на онази епоха пише:

Лев Троцки

„Кървавият терор, който е едно неизлечимо петно на болшевиизма... е бил не само добре известен на Ленин, но той е бил негов пряк и усърден инициатор, а после и негов защитник.“

В лицеизраза, във възгледите и в поведението на Ленин, според същия автор има „нещо азиатско“.

Всъщност в този свиреп ум прозира безмилостният дух на Чингис-хан, но се долава и въздействието на Бледата спирохета. При аутопсията се установява, че мозъкът на вождата е силно атрофирал, едната половина е била свита до обем на малък орех, а мозъчните артерии са били почти напълно лишени от кръв...

Както се разбира дотук, Ленин не е бил руски Казанова, дори май не е бил и що-годе поклонник на класическия междуполов секс.

За сметка на това в специалните архиви на съветска Русия се намериха неподозирани документи. Те са открити от кандидата на историческите науки И. В. Соколов.

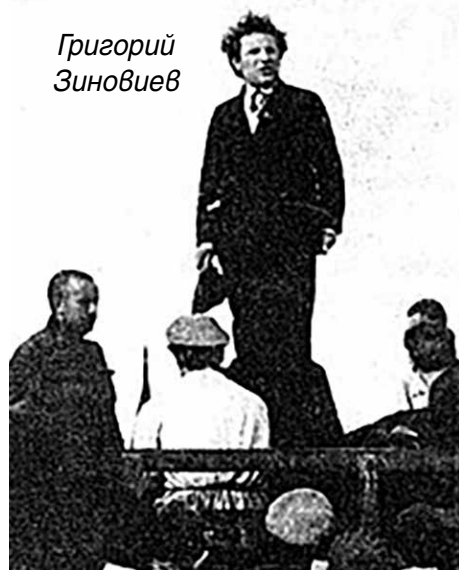
През 1996 г. във вестник „Русский взгляд“, брой 3 е публикувана кореспонденцията между Ленин и Зиновиев. Публикацията излиза и във в. „Русский порядок“, бр. 38-40, 1996 г. През същата година в сп. „Наше отечество“

(бр. 55) се появяват откъси от въпросната кореспонденция под заглавие

„МАРКСИСТКИЯТ ЛЮБОВЕН ТРИЪГЪЛНИК“

(Ленин, Зиновиев, Троцки).

Любовните игри между Ленин и Зиновиев започнали още в Швейцария, където Крупская ги заварила в леглото, но... нали семейството, политиката, животът изискват компромиси. Крупская ги пратила ... (Известни са три жени в живота на Ленин). А Григорий Зиновиев консулмирал благата на еднополовия секс с Володя Илич – и в Берн, и в Австрия, и в Полша, и във Франция... Даже двамата станали и съавтори на списание „Социа-

Григорий Зиновиев

лизмът и войната“ (1916 г.).

След неуспешния първи опит на болшевиките да завземат властта чрез преврат през юли 1917 г. Ленин бил търсен (ала не особено енергично!) за арест и той се укрил на 34 км от Петроград (Санкт Петербург) на остров в езеро Разлив. Болшевишкият съмишленик Емилянов, който имал наблизко вила, им направил една колиба и носел храна на двамата... Как двамата? Ами нали вече стана ясно, че Ленин и Зиновиев били неразделни. Двамата изкарвали около месец в романтичната колиба...

Вместо да разказваме какво се е случвало там, където не е имало никакъв свидетел, ще оставя да говорят запазените писма между мъжките любовници.

Още през юли 1917 г. Ленин пише до Зиновиев:

„Григорий! Обстоятелствата ме накараха незабавно да се скрия от Петроград. Далече да замина не е възможно, работата не позволява. Другарите предлагат едно място, което било напълно безопасно. Но така скучно е да бъдеш самотен... Присъединявай се към мен, и ние ще си прекараме двамата чудни дни далеч от всичко... Ако можеш да се уединиш с мен, телефонирай бързо – аз ще дам указания да приготвят всичко за двама души.“

След месец ЦК отправя своя вожд на още по-безопасно място, във Финландия. Зиновиев го наляга силна мъка и през септември пише до Ленин: „Скъпи Вова! Няма да повярваш колко ми е мъчно тук без теб, как само ми липсваш, ти и нашите ласки. Няма да повярваш, не съм се докосвал до никой от мига, в който ти замина. Можеш да бъдеш съвършено уверен в моите чувства към теб и в моята върност. Повярвай ми, нито до мъж, нито до жена не съм се докосвал, нито ще се докосна. Само към теб, мой най-близък приятел... Пристигай, не се бой, аз ще приготвя всичко по най-добър начин.“

Вероятно Ленин не откликва на това писмо и тогава Зиновиев, след седмица, му пише следващото:

„Мили Вова! Не ми отговаряш, навярно си забравил своя малък Гершел. (Бел.

– Ат. Ц.: Гершел – от Григорий!). А аз съм приготвил за нас забележително гнезденце. Можем да бъдем там по всяко време, когато си поискаме. Една прекрасна квартирка, където ще ни бъде хубаво и

НИКОЙ НЕ ЩЕ ПОПРЕЧИ НА НАШАТА ЛЮБОВ

Ще бъде така прекрасно, както преди. Аз помня какво щастие бе за мен да те срещна. Помниш ли, още в Женева, когато ни се налагаше да се крием от твоята жена...Никой няма да ни разбере, нашите чувства, нашата взаимна привързаност... Пристигай бързо, чакам те, цвете мое. Твой Гершел“.

В края на октомври двамата отново се срещат в Петроград. Тук болшевиките и левите есери извършват държавен преврат, възползвайки се от пълната безпомощност на Керенски. Ленин изпраща временно Зиновиев в Москва, за да помага за преврата и там. Зиновиев пише на Ленин от Москва:

„Илич! Всичко, което ми поръча, изпълних...Тук е много тежко и сложно, но мен ме топли мисълта, че след брени дни ще те видя и прегърна в своите обятия. Пазиш ли още нашето гнезденце? Да не би да водиш там други? Аз тук много страдам и само надеждата за твоята върност ме топли. Целувам твоето марксистко дупенце. Твой Гершел“.

През 1918 г. Зиновиев пише по-конкретно: „Вова! Всеки път, когато съм далеч от теб, се измъчвам ужасно. Все ми се струва, че аз седя тук, страдам по теб, а ти точно в тази минута ми изневеряваш. Знаем те, че си голям палавник. А аз се държа и нищо не си позволявам. А при теб положението е по-отвратително – трябва винаги да бъдеш с Надя. Разбирам те... И колко е трудно да се преструваш пред околните, също разбирам. Сега е по-леко – не е необходимо нищо да крием от нея, както тогава в Женева, когато ни свари най-напред...“

В Женева жената на Ленин ги сварила и тримата били в шок. Вождовете на световната революция вероятно са продължавали да се срещат тайно от Крупская, но след време Ленин признал на жена си за своето непреодолимо желание да се наслаждава с Григорий в леглото, и тя се смирила и повече не се противопоставяла. А дали за педерастическия уклон на Ленин е знаела Инеса Арманд - за това няма никакви данни.

А от следващото писмо на Зиновиев става ясно кой от тях е активен любовник и кой пасивен. От фронта Зиновиев пише: „Вова! Да не би да срасна твоето дупенце от времето на нашата разлъка? Да не би да е предало богу дух през това време?...Скоро ще си дойда и ще се заемем с прочистването на твоето мило дупе.“

През пролетта на 1918 г. Зиновиев (по думите на Сталин) „бе умрял от страх“, когато белите започнали настъпление към Петроград и пише от Нарва на Ленин съвсем откровено: „Вова, скоро се

върщам и повече не ще те изпусна от своите обятия. Врагът бяга по всички фронтове. Така че – чакай ме и бързо се подмивай, скоро съм при теб.“

Къде са се срещали двамата – за това никъде не е писано. Мемориални плочи, поставени на тези домове няма нито в Петроград, нито в Москва. Дали са се занимавали тези другари с педерастически секс в Кремъл, работния кабинет на Ленин, или са се срещали някъде навън – за това няма никакви сведения. Обаче само след няколко месеца в отношенията на двамата любовници настъпва разрыв. И както става ясно, възниква ревност. Това става ясно от следващото писмо на Ленин: „Скъпи Гершел! Не ми се обиждай. Чувствам, че нарочно се бавиш в Кавказ, макар че обстановката не го изисква. Вероятно си ми обиден. Но аз нямам никаква вина, всичко е плод на твоите глупави подозрения. А, що се отнася до Лейб (Бел. Ат. Ц.: Лейб е Лев Троцки) и мен – това бе само еднократно и повече няма да се повтори... Чакам те и ще се помирим в нашето чудно гнезденце. Винаги твой Вова“.

„Илич - следва незабавен отговор от Владикавказ - това съвсем не са глупави подозрения относно теб и Лейб. Кой ли не видя, как ти се въртя около него в последно време? Аз ли не знам как пламват твоите очички, когато видиш мъже с крупно оръдие. Ти винаги си казал, че по-дребните мъже са с великолепни оръдия... Не съм спял и виждам прекрасно, че ти си готов да забравиш нашата любов заради романчето ти с Лейб. Разбира се, сега той е редом с теб и не му представлява трудност да те съблазни. Или май ти си този, който го е съблазнил?...“

Та, две думи за Лейб Давидович Бронщайн. Това е същият този Троцки, който

Съветски концлагер

през пролетта на 1918 г. бива назначен за министър (нарком) по военните и морски дела, а след това и председател на Реввоенсъвета на Русия. Вече му е в подчинение цялата Червена армия. След като от страх местят столицата в Москва, Ленин и Троцки се настаняват в Кремъл.

ЗА НЕИЗВЕСТНИТЕ СЕКСУАЛНИ ОРИЕНТАЦИИ И АВАНТЮРИ, КАКТО И ЗА ВСИЧКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ОТНОСНО СИФИЛИТИЧНАТА ДИАГНОЗА НА ЛЕНИН, НОВИ ДАННИ ЗА ЕВЕНТУАЛНОТО ОТРАВЯНЕ НА ВЕЧЕ УМИРАЩА ПРОЛЕТАРСКИ ВОЖД ЩЕ МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ ОТ РЪКОПИСА „ВОЖДЪТ-СИФИЛИТИК“, КОЙТО ЩЕ БЪДЕ ПУБЛИКУВАН В „ЗДРАВЕТО НА БЕЗСМЪРТНИТЕ – ТОМ I, 2020 г.“

В брой 44 (2-8 ноември) 2017 година на в. „Лечител“ бе публикуван първият откъс от ръкописа „Вождът-сифилитик“, а днес ви предлагаме втори откъс. Целият текст за здравните проблеми на Ленин ще бъде публикуван в том I от поредицата „Здравето на безсмъртните“, който ще излезе от печат в началото на 2020 г. и включва следните пет студии:

1. „Поетът-пациент“ (Пенчо Славейков)
2. „Странната болест на Гоя“ (Франсиско Гоя)
3. „Гениалният глух музикант“ (Лудвиг ван Бетовен)
4. „Вождът-сифилитик“ (Владимир Ленин)
5. „Д-р Хокинг и АПС“ (Стивън Хокинг)